

Nr 426.

Av herr **Andersson** i Stockholm, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 227, med förslag till kungörelse med allmänna grunder för dyrtidstillägg åt pensionsberättigade änkor och barn efter befattningshavare i statens tjänst m. fl.

Vid 1918 års urtima riksdag beslöts på därom av Kungl. Maj:t gjord framställning bland annat, att å extra tilläggsstat för år 1918 anvisa medel till beredandet av extra krigstidstillägg åt pensionerade änkor och barn efter befattningshavare i statens tjänst m. fl.

Emellertid begränsades denna förmån, i likhet med vid 1918 års lagtima riksdag, till att omfatta endast de änkor och barn, som vid ingången av år 1918 åtnjöto pension. Änkor och barn efter befattningshavare, som avlidit under januari—juni månader år 1918 erhöilo däri-genom intet krigstidstillägg.

Med hänsyn därtill, att varje befattningshavare, som vid ingången av år 1918 innehade fast anställning i statens tjänst, genom 1918 års lagtima riksdags beslut erhöil krigstidshjälp för hustru och barn, kan det ju anses skäligt, att det av denna riksdag beviljade kringstidstillägg icke utgick till ovan nämnda änkor och barn.

Enligt min mening borde berörda omständighet emellertid icke utgöra skäl för att de även skulle berövas det vid urtima riksdagen beviljade extra krigstidstillägget. Detta borde nämligen enligt min tanke hava utgått till änkor och barn efter befattningshavare i statens tjänst, som vid ingången av juli månad år 1917 åtnjöto pension etc. Då så ej blev förhållandet, och då dyrtiden säkerligen är i hög grad kännbar för dessa änkor och barn med i regel små pensionsbelopp, synes mig billigheten

kräva, att ersättning härför beredes dem av 1919 års riksdag. Med anledning av vad ovan anförts får jag i anslutning till Kungl. Maj:ts proposition, nr 227, hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att den i Kungl. Maj:ts proposition, nr 227, föreslagna dyrtidshjälpen åt änkor och barn efter befattningshavare i statens tjänst måtte för de änkor och barn, som vid ingången av juli månad 1918 åtnjöto pension men icke erhöilo extra krigstidshjälp under år 1918, ökas med det belopp, som denna extra krigstidshjälp skulle hava utgjort, därest de enligt 1918 års urtima riksdags beslut varit därtill berättigade.

Stockholm den 11 april 1919.

Ernst Andersson.